

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

Διά μὲν τὴν Ἑρμούπολιν Δρ. 20
" δὲ τὴν Ἑλλάδα " 24
" δὲ τὴν Τουρκίαν " 26

ΤΙΜΗ ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑ.

Διά τὴν Ἑρμούπολιν Δραχ. 40.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Διά τὰς Διατριβὰς τὸν στοίχ. Α' 25.
Διά τὰ Δικαστικά τὸν " 45
Διά τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχμὰς 6

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα ἐν τῷ Τυπογραφείῳ Νικολάου Βαρβαρέσου...

Τὸ κατακυριεῦον σήμερον πάσας τὰς ἑλληνικὰς καρδίας αἰσθημα ὑπὲρ τῶν ἐν Κρήτῃ ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν, εἶναι αἰσθημα φυσικόν, αὐθόρμητον, ἀκράτητον, ἀπορρέον ἀπὸ τοῦ μυχοῦ αὐτῆς τῆς καρδίας, εἶναι αἰσθημα τὸ ὁποῖον κανεὶς δὲν δύναται νὰ τὸ κατακρίνη. Ἄν δὲ τὸ εὐγενὲς τοῦτο αἰσθημα δὲν ὑπῆρχεν εἰς ἡμᾶς καὶ δὲν κατεδεικνύετο εἰς τοὺς ξένους διὰ πραγμάτων, ἠθέλαμεν εἶσθαι ἄξιοι τῆς μορφῆς καὶ τῆς περιφρονήσεως ὅλου τοῦ κόσμου, διότι ἠθελε δειχθῆ ὅτι δὲν ἔχομεν οὔτε φιλογένειαν, οὔτε πατριωτισμὸν, οὔτε φιλοτιμίαν. ἠθέλαμεν ἀποδείξει ὅτι ἐξεφυλίτθημεν, καὶ ἐπικυρώσει τὸ ὑπὸ τοῦ Φαλαμεράου καὶ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ πολλάκις ἐν Εὐρώπῃ καθ' ἡμῶν παρ' αὐτῶν διακηρυχθέν. Εἴμεθα ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἔθνος, εἰς καὶ ὁ αὐτὸς λαὸς, ἐν δὲ καὶ τὸ αὐτὸ αἷμα κυκλοφορεῖ εἰς τὰς φλέβας μας, ὥστε αἱ αὐταὶ ἀρεταί, τὰ αὐτὰ ἐλαττώματα, οἱ αὐτοὶ πόθοι καὶ τὰ αὐτὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα ἐμπνέουσιν τὰς καρδίας ὅλων τῶν ἔσω καὶ ἔξω Ἑλλήνων, ἀπὸ τοῦ βαστάζου μέγχι τοῦ εἰς τὴν ὑψηλοτέραν περιωπὴν εὐρισκομένου πολίτου. Διὰ τοῦτο καὶ ὀρθῶς παρὰ πάντων ἐθεωρήθη ὁ ἐθνικὸς τῶν ἀδελφῶν μας Κρητῶν ἀγὼν, ὡς συνέχεια τοῦ κατὰ τὸ 1829 διακοπέντος ἀγῶνος, καὶ ἡ ἰδέα τῆς διακοπῆς ταύτης ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρχη εἰς τὸν νοῦν καὶ εἰς τὴν καρδίαν καὶ τῶν ἄλλων ὀμαιμόνων ἑλληνικῶν λαῶν, ἕως οὗ θεὸς συνάρσει, ἐνωθῆ ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ ἀποτελέσει ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σῶμα. Τοῦτο ἐκήρυξαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ πατέρες τῶν νῦν ἀγωνιζομένων Κρητῶν. Τοῦτο ἐπανελάβον καὶ αὐτοὶ τώρα. Τοῦτο ἐπεκύρωσαν ὅλοι αἱ ἔθνη καὶ ἡμῶν Συνελεύσεις, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ τελευταία ἐν Ἀθήναις συγκροτηθεῖσα Ἐθνικὴ Συνέλευσις, δυνάμει τῆς ὁποίας κυβερνώμεθα νῦν συνταγματικῶς, καὶ ἀποφάσει τῆς ὁποίας ἀνεκηρύχθη Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὁ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'. Καὶ ἐν τῇ Συνελεύσει ταύτῃ ὑπῆρχον πληρεξούσιοι τῆς Θεσσαλίας, Ἡπείρου, Μακεδονίας, Κρήτης καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν Ἐπαρχιῶν, τῶν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου εὐρισκομένων. Ἡ παρουσία δὲ τῶν Πληρεξουσίων τούτων, οὐδ' ἐκάλεσε τότε ἐν τῷ Πανελληνίῳ ἐκείνῳ περιβόλῳ ἡ Τριανδρία τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως, ἀποτελουμένης ἀπὸ τοῦ Κρητῆ Βούλγαρη, Κανάρη καὶ Ρούφρον, τί ἄλλο ἐδείκνυεν εἰς τὸν ἔσω καὶ ἔξω κόσμον, ἐνώπιον αὐτῶν τῶν τότε ἀνθισταμένων ξένων, εἰμὴ, ὅτι οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων τῆς δούλης Ἑλλάδος ἦλθον νὰ ἐπαναλάβουν πανδήμως τοὺς ὄρκους καὶ τὰς πρὸς τὸ ἔθνος ἱερὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις; Ἡ παρουσία δὲ τῶν πληρεξουσίων τούτων, συν- ορκισθέντων καὶ θεοπισάντων ὁμοῦ τὸ Πολίτευμα μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος πληρεξουσίων, τί ἄλλο ἦτον εἰμὴ ὅτι ἀμφότεροι ἀνεγνώρισαν, ὅτι ἡ νῦν ἐλευθερὰ Ἑλλὰς ὑπῆρχε πράγματι μικρὰ καὶ κολοβωμένη, καὶ ὅτι ὑπῆρχεν ἄλλη Ἑλλὰς μεγάλη καὶ τελεία πρὸς τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος ἔχει πάντοτε προσηλωμένους τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ τείνει διὰ παντὸς εἰς τὴν ἐνωσίν του; Ἡ ἐπανάληψις τοῦ ὄρκου τούτου, ἡ διαμαρτυρία αὐτὴ κατὰ τῶν βρασάνων, τῶν διωγμῶν, τῶν ἀτιμωμάτων, τῶν ληστειῶν, τῶν ἀνομιῶν καὶ τῆς αὐθαιρεμῶσεως, τῶν Τουρκικῆς κυβερνήσεως δὲν ἐγένετο τότε τῆς αἰτίας τῆς παρουσίας τῶν πρέσβων ὅλων τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων, καὶ δὲν ἀνεγνώριζετο σιωπηλῶς πῶς καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Πρέσβεως τῆς Τουρκίας διὰ τῆς συνεχοῦς παρουσίας αὐτοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ ἐκείνῳ Συνελεύσει παρουσίας αὐτοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ ἐκείνῳ Συνελεύσει; Πῶς ἄλλως λοιπὸν ἠθέλε χαρακτηρισθῆ ἡ ἀπάρνησις ἡμῶν σήμερον εἰς τὸ νὰ δεχθῶμεν εἰς τοὺς κόλπους ἡμῶν, ἐκείνους τοὺς ὁποίους οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀδελφοὶ ἐξάλεξαν νῦν ὡς τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους τῶν; Δὲν ἠθελεν ἀρά γε χαρακτηρισθῆ ἡ ἀπάρνησις ἡμῶν αὐτὴ τὴν σήμερον ὡς ἀπάρνησις ἀνάνδρου καὶ

δικαιωμάτων καὶ καθόντων, καὶ ἐπομένως λογισθῆ ἄξια τῆς κοινῆς περιφρονήσεως ἐκείνων ὅτινες ἴστανται ἄγρυπνοι θεοροὶ τῶν γενναίων διαδημάτων τοῦ ἔθνους; Ἡ κυβερνήσις ὡς κυβερνήσις δὲν δύναται νὰ λάβῃ κανὲν ἐνεργητικὸν μέρος ἢ ἰδίᾳ, διότι ὡς τοιαύτη εὐρίσκειται εἰς ἐξωτερικὰς σχέσεις, τῶν ὁποίων τὴν ἐνεργειαν κανονίζουν διατυπώσεις, ἀπορρέουσαι ἐξ αὐτῆς τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς συστάσεώς της, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπομένως ἔχουν ἐπιρροὴν λόγοι πολιτικοί, ὧν ἡ ἐκτίμησις δὲν ἀνήκει βεβαίως εἰς τὸν τυχόντα, οὔτε δύναται νὰ γείνη ὁμοίον τι ἐκ παραφροῆς ἢ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ κοινῶ αἰσθήματος, ὅπερ κατέχει τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνου. Ἀλλὰ τοῦ κοινῶ αἰσθήματος τὴν ἀνάπτυξιν, ἐνεργουμένην ἐντὸς τοῦ ἐθνικοῦ περιβόλου, ὅχι μόνον δὲν δύναται ἡ ἐξουσία νὰ τὴν ἐμποδίσῃ, ἀλλ' οὔτε κἀν νὰ δείξῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν ἰδῇ ἐλαττωμένην, χωρὶς νὰ ὑποστῇ τὴν ποινήν τοῦ νὰ φανῆ κυβερνήσις ἀνθετική, καὶ εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἔσω καὶ ἔξω Ἑλλήνων καὶ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ξένου κόσμου. Ἄς σκεφθῆ λοιπὸν ὠρίμως καὶ πατριωτικῶς ἡ παροῦσα κυβερνήσις καὶ ἄς πολιτευθῆ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὡς κυβερνήσις τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος. Τὴν ἀκολασίαν ἐκ μέρους τῶν ἀντιπολιτευομένων αὐτῆν, ἐὰν παρεκτραπῶσιν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ κοινῶ ἐνθουσιασμοῦ εἰς ἀταξίας παρὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, τότε θὰ τὴν μεμφθῶμεν καὶ θὰ τὴν στηλιτεύσωμεν. Ἀλλ' ὅπωςδήποτε αἱ χεῖρες τῆς Κυβερνήσεως, αἱ κρατοῦσαι σήμερον τὸ πηδάλιον τοῦ κοινωικοῦ ἡμῶν σκάφους, πρέπει νὰ διπλασιάσωσιν τὴν ἰσχύν των, καὶ πρέπει τόσο περισσότερο νὰ σφίγγωσιν αὐτὸ ὅσον ὀρμητικώτερον φυσῶ ὁ ἀνεμὸς. Ἡ τρικυμία πρέπει μάλιστα διὰ τοῦτο νὰ διπλασιάσῃ τὴν εὐθύνην τοῦ πηδαλιούχου, ἀρκεῖ μόνον αὐτὸς νὰ προφυλάττῃ ἐπιδεικτικῶς τὸ σκάφος ἀπὸ τῶν κυμάτων, ἵνα μὴ τὸ ρίψῃ κατὰ σκοπέλων καὶ καταποντισθῆ.

ΚΡΗΤΙΚΑ.

Ὅτι εἶπομεν ἡμεῖς ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ εἰς τὸ προλαβόν ἡμῶν φύλλον, περὶ τῶν αἰτίων ἅτινα ἐξανάγκασαν τοὺς ἐν Κρήτῃ ἀγωνιζομένους ἀδελφοὺς Κρητὰς νὰ λάβωσι τὰ ὄπλα, ἰδοὺ ἐρχονται αὐτοὶ οἱ ἴδιοι σήμερον διὰ τῆς κατωτέρω ἐπισήμου προκηρύξεως τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως των καὶ τὸ ἐπικυρώνουν. Ἰδοὺ αὕτη

Ἄρθ. 2299. Ἐν Γαλατσί Μαλεβοζίου, τὴν 6 Ἀπριλίου 1868. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ.

Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ χαίρετε! Γνωρίζετε ὅτι πρὸ δύο ἐτῶν ἀνεπετάσαμεν τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἐλευθερίας ἐπὶ τῆς πολυκαλοῦς ἡμῶν νήσου, καὶ ὅτι μ' ὄλας τὰς αἰσχρὰς ψευδολογίας τῶν Τούρκων καὶ τουρκοφίλων ἡ σημαία αὕτη ἐξακολουθεῖ ὑπερηφάνως κυματίζουσα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς, μέχρι τοῦ ἄλλου ἅκρου τῆς νήσου. Γνωρίζετε ἐπίσης, ὅτι οἱ φίλοι τῶν Τούρκων ἀπανταχοῦ διέδωκαν, ὅτι τὴν σημαίαν ταύτην ἀνεπετάσαμεν ὑπεικόντες εἰς τὰς φιλοδόξους ὑποκινήσεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς τὰς ἰδιοτελεῖαις δὲθεν προτροπὰς τῆς Ρωσσίας. Ἀλλ' αἱ διαδόσεις αὗται εἶναι αὐτόχρημα ληρήματα καὶ ἀναίτιαι συκοφανταίαι. Ἄλλοι ἐπροκάλεσαν, ἐξέβιασαν καὶ ἐνεθάβρουν τὴν ἐπανάστασιν ἡμῶν, καὶ μετὰ τούτων τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ ἄφρων καὶ βάρβαρος Κυβερνήσις τοῦ Σουλτάνου. Ἡ Κυβερνήσις αὕτη τυφλὴ ἐν τῇ ὑπερφίλῃ της ἀντὶ ν' ἀπαντήσῃ εὐμενῶς εἰς τὰς εἰρηνικὰς ἡμῶν παραστάσεις, ἄς εὐσεβῶς τῇ ὑπεβάλαμεν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀφρόντων δεινῶν μας, μετὰ τετραμήνην καὶ ἀγέρωχον περιφρονητικὴν σι-

ωπὴν, ὡς μόνον ἀπάντησιν τῆς ἀπέστειλε καθ' ἡμῶν στρατοὺς πολυαριθμούς καὶ στόλους μεγάλους, λησμονήσασα, ἐν τῇ μοιρίᾳ αὐτῆς, ὅτι ἡ βία προκαλεῖ βίαν, καὶ ὅτι διὰ τῶν ὀπλῶν τῆς οὐχὶ εἰς ὑποταγὴν, ἀλλ' εἰς ἐπανάστασιν ἐξεβίαζε τὸν Κρητικὸν λαόν, λαὸν ἑλληνικὸν καὶ ἐπομένως πλήρη ἀνδρίας καὶ ἐθνικῆς φιλοτιμίας. Ὁ περὶ τῶν ὄλων κύβος ἐβρίθη λοιπὸν τότε: ὁ δὲ Κρητικὸς λαὸς πλήρως θάρρους καὶ ἐλπίδων ἀνέκραξεν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ! Τὸ θάρρος δὲ καὶ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν ἐστηρίξαμεν ἐπὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας. Αὐταὶ εἰς τὴν γενναίαν ἡμῶν ἀπόφασιν μᾶς ἐνεθάβρουν, αὐταὶ ἐλπίδων καὶ θάρρους ἐνεπλήσαν ἡμᾶς. Ἡ Γαλλία, εἶπομεν καθ' ἡμᾶς, ἡ ἀναπετάσασα ἐν τῷ μέσῳ τῆς Εὐρώπης τὴν ἱερὰν τῶν Ἐθνικοτήτων σημαίαν, δὲν θέλει βεβαίως διαρρήξει αὐτήν, ὅταν ἐπὶ τῆς ἰδῆς ἰδῆ αὐτὴν κυματίζουσα. Ἡ Γαλλία, ἥτις καὶ ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ἐν Συρίᾳ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ἐσχάτως ἔσπευε τὸ ξίφος αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἱερᾶς ἀρχῆς τῶν Ἐθνικοτήτων, δὲν θέλει βεβαίως συντρίβει αὐτὸ ἐπὶ τῶν βράχων τῆς Κρήτης, διαψεύδουσα καὶ ἀτιμάζουσα οὕτω τὸ ἐνδοξόν παρελθόν της. Ἡ Γαλλία, ἥτις χάριν τῆς ἰταλικῆς ἐθνικότητος, οὐδ' αὐτοῦ τοῦ ὁμοδόξου της καὶ πεπολιτισμένου Ἀυτοκράτορος τῆς Αὐστρίας τὴν ἀκεραιότητα ἐσεβάσθη, οὐδέποτε θέλει τολμήσει νὰ ὑποστηρίξῃ ἐνώπιον τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Σουλτάνου, ὅπως ὑπὸ τὸν βάρβαρον ζυγὸν του στεναίωσι μυριάδες χριστιανικῶν λαῶν. Ἡ δὲ Ἀγγλία, εἶπομεν καθ' ἡμᾶς, ἥτις δόλοκρον τὴν Ἐπὶ τῆς Εὐρώπης αὐθόρμητος πρὸς μικρὸν παρεχώρησεν εἰς τὴν Ἐλευθερίαν Ἑλλάδα, ἡ Ἀγγλία ἥτις διὰ τῶν πολιτικῶν της Russell, Elliot καὶ Layons πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐξήτησε παρὰ τῆς Τουρκίας τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα παραχώρησιν τῆς Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας, ὅπως καὶ ἡ μικρὰ Ἑλλὰς δυνθῆ ἀνέτις νὰ ζῆσῃ καὶ ἡ Τουρκία ἡσυχῆς ν' ἀναπνεύσῃ, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ φαντασθῆ τις ὅτι θέλει ποτὲ κρηχθῆ ἐναντία εἰς τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἑνωσιν τῆς Κρήτης; Ἡ Ἀγγλία ἥτις καὶ διὰ τῶν πλοίων της, καὶ διὰ τῶν χρημάτων, καὶ διὰ τῶν πυροβόλων της ἀρετὰ φανερὰ ἐνεθάβρουν καὶ ὑπεστηρίξαν ἐν Σικελίᾳ τὴν κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Νεαπόλεως ἐπανάστασιν τοῦ Γαριβάλδη, πῶς εἶναι δυνατόν ποτε νὰ μὴ ὑποστηρίξῃ τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα, οὐχὶ κατὰ χριστιανῶν βασιλέως, ἀλλὰ κατὰ τοῦ ἀσπονδοτέρου ἐχθροῦ τοῦ χριστιανισμοῦ; Ἡ μήπως ἡ Ἀγγλία καὶ Γαλλία εἶναι τόσο τυφλαὶ ὥστε νὰ μὴ βλέπωσιν, ὅτι ὁ ψευδὴς ἐξωτερικὸς εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς τοῦ Φουάτ καὶ Ἀαλὴ δὲν ἐπεκτείνεται καὶ ἐφ' ἅπαντας τοὺς βαρβάρους, ἀγραμμάτους, φανατικούς καὶ ἀσπόνδους ἐχθροὺς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅτινες διοικητικοί, δικαστικοί, οἰκονομικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Πόρτας διατελοῦσιν; Ἡ μήπως ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία εἶναι τόσο μορῶν, ὥστε νὰ μὴ ἐνοσῶσιν ὅτι ἀπασαί αἱ Σουλτανικαὶ πρὸς τοὺς βαρβάρους παραχωρήσεις καὶ ὑποσχέσεις δύνανται ἀνα πᾶσαν στιγμὴν ν' ἀνακληθῶσιν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου, καὶ ὅτι αὐταὶ μόνον ἐν τῷ Χάρτῃ μένουσι γεγραμμένα πρὸς ἐμπαιγμὸν τῆς Εὐρώπης, οὐδαμῶς ὑπὸ τῶν φανατικῶν ὑπαλλήλων ἐφαρμόζονται, εἴτε Τούρκοι εἰσὶν οὗτοι, εἴτε χριστιανοὶ φαῦλοι, χεῖρονες τῶν Τούρκων, καὶ ὡς τοιοῦτοι ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐκλεγόμενοι; Τὸ δὲ ὠραῖον καὶ συγκινητικώτατον θέαμα, τὸ ὁποῖον ἐπαρουσίασεν ἐνώπιον τῶν οφθαλμῶν μας τὸ μικρὸν βασίλειον τοῦ Πεδεμοντίου, καὶ ἡ ἀδελφὴ ἡμῶν Ἰταλία, πῶς ἦτο δυνατόν νὰ μὴ μᾶς ἐνεθάβρουν εἰς τὸν ἱερὸν ὑπὲρ τῆς Ἐνωσεως ὄρκον μας; Δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀποτινάξωμεν ἡμεῖς τὴν πατρικὴν κυβερνήσιν τοῦ Λουκά τῆς Τσακῆνης, δὲν ἐπρόκειτο νὰ συντρίψωμεν τὸ Χριστιανικὸν σκεπτρὸν τοῦ ὁμοδόξου αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀποπιάσωμεν ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ὁρθοδόξου μας τῆς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ταῦτα πάντα διὰ τῶν Γαλλικῶν ὀπλῶν καὶ τῶν Ἀγγλικῶν χρημάτων πανδήμως νὰ ὑποστηρίξωσιν, καὶ ὑπὸ τῆς αὐτικῆς διπλωματίας ἐπίσης ν' ἀναγνωρισθῶσιν. Ἀλλ' ἡμεῖς ἐπρόκειτο ν' ἀποτινάξωμεν ζυγὸν βάρβαρον καὶ ἀφρόντων ἐξευτελιζόντα τὴν ἀνθρωπότητα, ἀτιμάζοντα τὴν Εὐρώπην, καὶ ἐπὶ τοῦ τραχήλου μας ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ἀλλοφύλου, ἀλλοθρήσκου καὶ ἀσπόνδου ἐχθροῦ καὶ τῆς φυλῆς, καὶ τῆς πίστεως, καὶ τῆς τιμῆς, καὶ τῆς ἰδιοκτησίας, καὶ τῆς προοδοῦ καὶ αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν. — Ἐὰν δὲ, φίλτατοι

ἀδελφοί, αἱ ἐλπίδες ἡμῶν αὐταὶ ἀρχὴ τοῦδε δὲν ἐπραγμα- τοποιήθησαν, ἡμεῖς βεβαίως δὲν πταίωμεν ἢ ἀλήθεια ἐπὶ τέλους θέλει ὑπερισχύσει καὶ ἡ δικαιοσύνη θέλει βεβαίως θριαμβεύσει!

Ἄλλ' ὅτε ἐρήψαμεν τὸν περὶ τῶν ὄλων κύβον δὲν ἠλίπισαμεν μόνον εἰς τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις, ἠλίπισαμεν προσέτι καὶ ἐφ' Ἰμάς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν στενά- ζετε, ὡς στενάζομεν, ὑπὸ τὸν βάρβαρον ζυγὸν τοῦ Σουλτάνου, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ἐτήσιου ἡμῶν φόρου τῆς ὑποτελείας, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ἐξευτελιζέτε, καὶ τοὺς τυράννους τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν διατρέφετε.

Ποίαν δὲ ἄλλην καταλληλοτέραν περίστασιν περιμένετε, ὡ ἀδελφοὶ Ἱπερώται, Θεσσαλοὶ, Μακεδόνες, Θράκες, Βούλ- γαροι κλπ. ὅπως διὰ παντὸς ἀποσιόντες τὸν ζυγὸν τῶν ἀ- πίστων γυθίητε καὶ ἡμεῖς τὰ ἀνεκτίμητα ἀγαθὰ τῆς ἐλευ- θερίας;

Ἰμεῖς δὲ οἱ ὑπὸ τὸν Σουλτάνον ὑποτελεῖτε λαοὶ τῆς Ρου- μανίας, τῆς Σερβίας, τῆς Σάμου καὶ τοῦ Μαυροβουνίου ποίαν ἄλλην ἐποχὴν ἀρμυδιωτέραν περιμένετε ὅπως ἀνδρικόως ἀρ- νηθῆτε τὸν ἀτιμὸν φόρον τῆς ὑποτελείας, ἀνακρύπττοντες ὁ- μοθυμαδὸν τὴν πλήρη ἡμῶν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὸν ὁμοσπο- διακὸν ἡμῶν σύνδεσμον;

Ἐπὶ τὸν ὁλόκληρον ἔτη μόνῃ ἡ Κρήτη, καὶ τοὶ ὑπὸ ὀλο- κλήρου στόλου στενωδῶ ἀποκεκλεισμένη, ἀπασχολεῖ καὶ ἀπο- δεκατίζει ὡς ἄλλη ἐμπροσθοφυλακὴ σας ἀπάσαν σχεδὸν τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν τῆς Τουρκίας. Ὑπὲρ τὰς πενήκον- τα χιλιάδας Τούρκων, τὸ ἄνθος τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ αὐτῆς τῆς Αὐτοκρατορικῆς τοῦ Σουλτάνου φρουρᾶς, καὶ μετ' αὐτῶν Ῥεδίφιδες, Αἰγύπτιοι, Κιρκάσιοι καὶ Τουρκαλιανοὶ ἐτάφησαν ἤδη ἐντὸς τῆς Τουρκοφάγου νήσου μας. Ὑπὲρ τὰ διακόσια δὲ καὶ ἐξήκοντα ἐκατομμύρια φράγκων κατινάλω- σαν ἀρχὴ τοῦδε ἡ Τουρκία, ὅπως τὴν ἐπανάστασιν ἡμῶν κα- ταβάλλῃ, καὶ ὅμως ἡ ἐπανάστασις ἡμῶν ἀκαμαία καὶ ἀκατά- βλητος διαμένει.

Οὐδέποτε, οὐδέποτε, φίλτατοι ἀδελφοί, θέλετε εὐρεῖ τὴν Τουρκίαν τοσοῦτον ἐξηντημένην, καὶ στρατιωτικῶς, καὶ χρηματικῶς, καὶ πολιτικῶς τοσοῦτον ἐξητλημένην ἐνώ- πιον τοῦ κόσμου, τοσοῦτον ἀπλησιμένην καὶ παρ' αὐτῶν τῶν στενοτέρων φίλων τῆς, οἵτινες οὐδὲ νὰ τῇ δανείσωσι πλοῦν τολμῶσι, περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς δικαίως ἀμφιδάλ- λοντες.

Τοὺς μεγαλειότερους στρατιωτικούς, ναυτικούς καὶ πολιτι- κούς ἀνδρας τῆς, ἀπέστειλεν ἤδη εἰς Κρήτην καὶ πάντες οἰκ- τρῶς ἐναυάγησαν.

Κατησχυμένος ἀνεχώρησεν ὁ Ἰσμαὴλ πασσᾶς, τὴν ἐπανά- στασιν διὰ τῆς ἀφροσύνης του προκαλέσας.

Κατησχυμένος ἀνεχώρησεν ὁ Μουσταφᾶ πασσᾶς, μηδὲν ἄλλο κατορθώσας, εἰμὴ νὰ ἱερουσίλῃ τὰ πολύτιμα σκευῆ τῶν ἱερῶν ναῶν μας.

Κατησχυμένος ἀνεχώρησεν καὶ τῆς Αἰγύπτου οἱ πασσά- δες μετὰ τῶν λευάνων τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ.

Κατησχυμένος ἀνεχώρησε καὶ αὐτὸς ὁ Σερδᾶρ Ἐκρέμ, ὁ ἀρνησὶθρησκὸς καὶ τυχοδιώκτης Ὁμέρ, μηδὲν ἄλλο κατορ- θώσας, εἰμὴ ν' ἀτιμάτῃ ἐν τῇ αἰσχρᾷ ἀσελγείᾳ του ἀδυνά- τους παρθένας.

Κατησχυμένος ἀνεχώρησε καὶ ὁ Βεσὴμ πασσᾶς, ἀφοῦ τὰ μικρὰ Ἑλληνικὰ σκάφη ἐπὶ δύο ἔτη ἐνέπαιξαν ὀλόκληρον τὸν στόλον καὶ ἅπαντα τὰ θωρακωτά, καὶ ἅπαντα τὰ ἐξ Ἀγγλίας προμηθευθέντα ἐκτάκτου ταχύτητος ἀτιμόπλοια τοῦ Σουλτάνου.

Κατησχυμένος ἐπὶ τέλους ἀνεχώρησε καὶ ὁ Μέγας Βεζύ- ρης, ἀφοῦ εἰς μάτην ἐξήντησεν ἀπάσας τὰς δυνάμεις τοῦ Σουλτάνου ὑποσχέσεις καὶ παραχωρήσεις, ὡς μετ' ἀγανακτή- σεως ἀπερῆψαμεν.

Ἰδοὺ, ἀδελφοί, ὅποιαν ἐνώπιον τοῦ κόσμου ἀνέδειξε τὴν Τουρ- κίαν ὁ ἥρωϊκὸς τῆς Κρήτης ἀγὼν.

Ὑψώσατε λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ὁμοθυμαδὸν τὴν φωνὴν τῆς ἀνεξαρτησίας, τὴν φωνὴν τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἡ ψυχρῶραγού- σα ἐπὶ τῶν βράχων τῆς Κρήτης Τουρκία τετελεσται, καὶ τὸ γλυκύτατον ὄνειρον τῶν δούλων αὐτῆς λαῶν ἰδοὺ πραγμα- τοποιεῖται. Εἰς τὴν διαφωτισμένην τῶν λαῶν τῆς Τουρκίας σπι- ρίθει ὁ Φουὰτ πασσᾶς τὴν δύναμιν καὶ τὴν ζωὴν αὐτῆς. Ἀς ὁμοφωνήσωμεν λοιπὸν καὶ ἡ Τουρκία ἀμέσως ἐξέπνευσε.

Μὴ σᾶς ἐξαπατᾷ, μὴ σᾶς τρομάζῃ φίλτατοι ἀδελφοί, ἡ διπλωματία διὰ τῶν ὑποσχέσεων καὶ διὰ τῶν ἀπειλῶν αὐ- τῆς. Ἀς ἐξαναγκάσωμεν αὐτὴν διὰ τῆς ὁμοφωνίας ἡμῶν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος.

Μὴ σᾶς ἐκφοβίζει ὁ Μέγας Βεζύρης διὰ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων. Δι' αὐτῆς αἱ δυνάμεις ἐγγυηθεῖσαι τὴν ἀκεραιότη- τα τῆς Τουρκίας, οὐδέποτε ἐφαντάσθησαν νὰ ἐγγυηθῶσιν αὐ- τὴν κατὰ τῶν δούλων λαῶν τῆς Τουρκίας. Ἡ τῆς Τουρκί- κης ἀκεραιότητος ἐγγύησις τῶν Δυνάμεων ἀπέβλεπε μόνον αὐτὰς ταύτας τὰς δυνάμεις, ὅπως ἀμοιβαίως ἐξασφαλισθῶ- σιν, ὅτι οὐδεμία τούτων ἠθέλε ποτε κατακτῆσαι, μέρος τι τῆς Τουρκίας, καὶ ἀπόδειξις τῶν λόγων μας ἡ οὐδετερότης, ἣν ἐπὶ δύο ἤδη ἔτη ἐτήρησαν εἰς τὸν μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Κρήτης πόλεμον.

Μὴ σᾶς τρομάζωσιν αἱ ἀπειλαὶ τῆς γείτονος ἡμῶν Αὐστρί- ας, ἥτις, ἐνῶ ἤδη ἀπόλεσε τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀκεραιότητα καὶ ἐν Λομβαρδίᾳ, καὶ ἐν Βενετίᾳ, ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας γελοιοῦσθε ἤδη ἀνακρύπτεται.

Ἐνθυμήθητε, ἀδελφοί φίλτατοι, ὅτι ἡ Αὐστρία ἐντὸς τῶν σπλάγγων τῆς ἔχει τοὺς Οὐγγρούς, ὅπισθεν δὲ αὐτῆς ἔχει τὴν Πρωσίαν, εἰς δὲ τὰ πλευρά τῆς τὴν ὁμόδοξον Ῥωσίαν, ἅμα πολυμήκη καὶ ἡμῶν νὰ προβῇ.

Ἐγέρθητε λοιπὸν μετὰ θάρρους! Ἐγέρθητε, ἀδελφοὶ ὁμοι- οπαθεῖ! Ἡ τελευταία ὥρα τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῆς Ἰδῆς ἐσήμανεν ἤδη. Ὁ δὲ νεκρώσιμος οὗτος ἦχος διὰ τῶν Κρητικῶν πυροβόλων εἰς τὰ ὄπλα σας προσκαλεῖ. Δράξα- τε λοιπὸν γενναίως αὐτὰ καὶ ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν!

Μὴ ἀνεχθῆτε ἡ μὲν Κρήτη θριαμβεύουσα νὰ περιβληθῇ δόξαν ἀθάνατον, ὑμᾶς δὲ ἕνεκα τῆς ἀναληθείας ἡμῶν νὰ κα- ταρῶνται αἱ ἐπερχόμεναι γενεαί!

ΔΔΕΛΦΟΙ ΕΡΡΩΣΘΕ!

ΔΔΕΛΦΟΙ ΕΓΕΡΘΗΤΕ!

Ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις

Ν. Μ. ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ, ΙΩΣ. Χ. Ρ. ΒΟΥΔΟΥΜΒΑΚΗΣ, Α. ΓΡΙΦΑΚΗΣ, Κ. ΣΑΡΟΔΙΑΝΗΣ, Γ. Α. ΙΑΝΟΥΑΝΗΣ, Χ. Μ. ΚΑ- ΒΕΤΑΝΑΚΗΣ, ΜΑΞ. Δ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Λεωρῖδας Γ. Ρ. Λόγιος.

(Τ. Σ.)

ΧΑΝΙΑ τῆ 15 Ἀπριλίου 1868.

Πρὸς . . .

Οὐδὲ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐσιώπησε τὸ πυροβό- λον. Εἰς Σέλινον, εἰς Κίσαμον καὶ εἰς Λάκκους ἐγένοντο ἀψι- μαχίαι τινες καὶ συμπλοκαί. Ἐπειδὴ δὲ ὑμεῖς ἔχετε τὸ προ- νόμιον νὰ λαμβάνετε τακτικὰς ἐκθέσεις τῶν ἀρχηγῶν, περιτ- τὸν νὰ κάμνω περὶ αὐτῶν λόγον. Σεῖς διὰ τῆς «Ἐνώσεως» καὶ τῆς «Κρήτης» εἰσθε εἰς στενοτέραν συγκοινωνίαν πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας ἢ ἡμεῖς οἱ ἐν τοῖς φρουρίοις εὐρισκόμενοι, οἵτινες περικυκλούμεθα ὑπὸ πάσης φύσεως κατασκόπων, καὶ πολλὰκις πολλὰς εἰδήσεις περὶ Κρήτης ἐκ Σύρου μανθάνομεν.

Προχθὲς ἐτοιγοκολλήθη προκήρυξις τῆς Διοικήσεως, δι' ἧς κηρύσσεται, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Κοσινιάς δυνὲς ἄλλοτε ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ζῆ εἰρηνικῶς, παρέδωκε ταύτην, καὶ ἠνώθη μετὰ τῶν ἐπα- ναστατῶν, δυνάμει τοῦ ἄρθρου . . . τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ἡ μὲν περιουσία του δημεύεται, αὐτὸς δὲ καταδικάζεται εἰς θανατικὴν ποινήν, ἥτις θέλει ἐκτελεσθῆ ὅταν συλληθῇ. Ὁ! καὶ τοῦτο ἀπόδειξις τῆς φιλονεικίης τῆς ἐπὶ τῶν Τούρκων. Κα- ταδικάζουσι ἕνα πολίτην εἰς τὴν βαρυτέραν τῶν ποινῶν χω- ρίς νὰ τὸν δικάσωσιν. . .

Ἀφίχθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀτιμόπλοιον κομισάν 200 στρατιώτας, τὸ χαρμῖνον τοῦ μικροῦ Ὁμέρ πασσᾶ (Ὁύγγρου ἀρνησὶθρησκου) τὰ ἐπιπλα δηλ- τοῦ χαρμῖνου καὶ λοιπὰ τοῦ Χουσεῖν πασσᾶ, τροφὰς καὶ ὡς τινὲς λέγουσι χρήματα.

Ἐπανήλθεν ἐνταῦθα ἡ κανονισφόρος Wizarb πλοιαρχο- μένη ὑπὸ τοῦ Κ. Myrgray, τοῦ γράψαντος τὸσον ὥραιας ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ἐπιστολὰς εἰς τὴν ἄωτον καὶ ἀκαρδίον Κυβερνή- σιν του ἢ δὲ ἕτερα κανονισφόρος Tainculo ἀνεχώρησε διὰ Σύρον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μελίτην, ἀλλ' ἕνεκα τῆς τρικυμίας ἐμ- ποδίσθη καὶ διευθύνθη εἰς Μελίτην.

Πρὸς . . .

Εἰς Σέλινον καθ' ἑκάστην σχεδὸν γίνονται ἀψιμαχίαι καὶ νυκτεριναὶ ἐπιθέσεις τῶν ἡμετέρων κατὰ τοῦ ἐκεῖ ἐστρατοπε- δευμένου ἐχθροῦ οὗτος ὅμως δὲν ἐπιτίθεται παντάπασιν κατὰ τῶν ἐν Κουστογεράκῳ ὠχυρωμένων καλῶς καὶ πολυαριθμῶν.

Τὸν Καζάκκο καὶ λοιποὺς πρόκειται νὰ δικάσῃ ὁ λαὸς κατ' αὐτὰς ἢ ἐναντίον του καταφορὰ εἶναι με γίστη.

Πρὸ ἡμερῶν οἱ Λακκιῶται καὶ ἄλλοι ἐπροξένησαν μέγιστον φόβον καὶ ζημίαν εἰς τὸν ἐν Λάκκοις ὠχυρωμένον ἐντὸς τῶν πύργων του ἐχθρῶν.

Ὁμαλὸς 13 Ἀπριλίου 1868.

Σᾶς ἀσπάζομαι.

Ὁ ἀδελφός σας
I. ZIMBRACKAKHS.

ΕΜΠΑΡΟΣ 12 Ἀπριλίου 1868.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐξ ἀνατολικωτέρων Ἐπαρχιῶν.

Πρὸς . . .

Μετὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα οἱ ἡμέτεροι στρατιῶται συ- νήψαν τρεῖς μάχας σπουδαίας· οἱ μὲν Πεδιῶται ὑπὸ τὸν ὑπαρχηγὸν Α. Ζωγράφον τοὺς ἀρχηγούς Τυλλιανᾶκην, Τριπό- πουλον καὶ Μανουσᾶκην καὶ τοῦ σώματος τῶν Κρασανῶν προσέβαλον περὶ ἡλίου δυσμᾶς τὴν 7 τρέχοντος τὸ Καστέλιον τῆς Πεδιάδος μέχρι τῆς 10 μ. μ. ἐπενεγκόντες ἱκανὰς ζη- μίας εἰς τὸν ἐχθρὸν διὰ τὸ ἀπροσδόκητον τῆς προσβολῆς, αὐ- τοὶ δὲ μὴ βλασφθέντες. Τὴν δὲ ἰδίῳ ὁ ἀρχηγὸς Ἐμ. Κατ- ζάκης καὶ ὁ πεντακοσίαρχος Ἐμμ. Λακερδάς προσέβαλον τοὺς περὶ τὸ φρούριον Ἰεραπέτρου ἐντοπίους Ὁθωμανοὺς ἐπι- τυγχῶς μέχρις ἐσπέρας. Κατὰ τὴν 9 ἰδίῳ οἱ αὐτοὶ μετὰ τοῦ γεν. ἀρχηγοῦ Κ. Σφακιανᾶκη καὶ τοῦ σώματος τοῦ Ν. Νικο- λαΐδου προσέβαλον τοὺς εἰς Ἐπισκοπὴν Ἰεραπέτρου σταθμεύ- οντας τακτικούς στρατιώτας, αἰχμαλωτίσαντες καὶ ἕνα ἐντό- πιον ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐπληρώθη εἰς. Ἐλπίζομεν κατ' αὐτὰς νὰ γείνη σπουδαιότερα συγκέντρωσις, καὶ τότε θὰ πράξωμεν σπουδαιότερα.

Ὁ πληρεξούσιος
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΙΧΕΛΙΔΑΚΗΣ.

Ὁ πρόεδρος

(Τ. Σ.) ΠΑΠΑ ΓΕΩΡΓ. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ.

Χ. Γ. Τυλιανᾶκης.

Ἰωάν. Παπ. Ἀντωνιάκης.

Γ. Κατζάκης.

Ἰωάννης Δασκαλάκης.

Πρὸς . . .

Τὴν 29 π. μ. οἱ ἡμέτεροι ἐν Γερακίῳ Πεδιάδος εὐρισκόμε- νοι ὑπὸ τὸν Καπετὰν Ἀναγνώστην Βγανιτῆν προσεβλήθησαν ὑπὸ τῶν ἐν Καστελίῳ Τούρκων ὀκτακοσίων περίπου τὸν ἀριθ- μόν, τακτικῶν καὶ ἀτάκτων περὶ τὴν 9 π. μ. οἱ ἡμέτεροι κα- ταλαβόντες τὰς ἀνωθεν τοῦ Γερακίου ὄχρους θέσεις ἀντέστη- σαν γενναίως καὶ μετὰ τριῶρον πεισματώδη μάχην, ἐν εἰδῇ χαλαρῆς ἐπιτιπτοσύνης τῶν σφαιρῶν, οἱ ἡμέτεροι καὶ τοὶ ὀλί- γοι ὄντες ἐξήλθον τῶν χαρακωμάτων τῶν καταδιώκοντες τὸν ἐχθρὸν τραπέντα εἰς ἀτιμὸν φυγὴν μέχρι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου κατὰ τὴν καταδιώξιν ταύτην δύο ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἐξέψυξαν ἐκτὸς φονευθέντων καὶ πληγωμένων, ὑπολογιζομένων περὶ τοὺς τριακόσιους, ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων ἐπληρώθησαν δύο.

Ὁ ἐχθρὸς θυμωθεὶς διὰ τὴν ἥτταν του ταύτην καὶ μένεα πνέων, ἐκαίροφυλακτὸς ὅπως λάβῃ ἐκδίκησιν, μαθὼν δὲ ὅτι

εἰς Καροῦζανὸν εὐρισκονται ἐπαναστάται ἐπολιόρκησε τὸ φρού- ριον τὴν νύκτα τῆς 2ας πρὸς τὴν 3ην ἰσταμένου, τὴν πρωΐαν ἐξελθόντες τοῦ χωρίου οἱ ἐπαναστάται ἐπυροβολήθησαν αἰ- φνης ὑπὸ τοῦ ἐνεδρευσμένου αὐτοῦ ἐχθροῦ, κατὰ τὸν αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον τοῦτον πυροβολισμὸν ἐπέπεσε ὁ Ἄνδρ. Ζου- ριδάκης ἀπὸ Ἀσκούς, οἱ ἡμέτεροι ἀμέσως κατέλαβον θέσεις καὶ μετὰ μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας μάχην καὶ τοὶ περικυκλωμέ- νοι πανταχόθεν ἠδυνήθησαν, νὰ ἀνοίξωσι δίοδον κατὰ μέρος τοῦ χωρίου Ἀσκού· ὁ ἐχθρὸς καὶ τοὶ πολυπλάσιος τῶν ἡμετέ- ρων δὲν ἐπεχείρησε νὰ καταδιώξῃ τούτους, ἐπέστρεψε δὲ εἰς τὸ χωρίον τὸ ὅποιον παρέδωκε εἰς τὴν διαρπαγὴν τοῦ πεπο- λιτισμένου αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, ὅστις ἐκπερούρησαν ἀ- πανθρόπως ζῶντα τὸν Πολυχρόνον Δρακολίτην, ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ του δέκα πυροτόβολα, ἅς εἶχον ἀφή- σει ἐκεῖσε φεύγοντες οἱ ἐπαναστάται, ἐπὶ τῷ αὐτῷ λόγῳ ἐπληρώσαν διὰ βάρδων καὶ μαχαίρων καὶ τὸν Ἰωσήφ Πιτα- ροκοίτην ὅστις ἀπαγομένος εἰς τὴν ἐν Πρακλείῳ φυλακῇ ἀπέ- θανε καθ' ὁδὸν ἐκ τῶν ἡμετέρων κατὰ τὴν μάχην ταύτην ἐ- πληρώθη εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν φονευθέντων καὶ πληρωθέντων ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἀγνοοῦμεν εἰσεῖτι.

Ἐμπροσθ 4 Ἀπριλίου 1868.

Ὁ ἀρχηγὸς Πεδιάδος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΥΛΙΑΝΑΚΗΣ.

Πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἐξ ἀνατολ- ἐπαρχιῶν
Κον Κ. Σφακιανᾶκην.

Εὐρισκόμενος πρὸ τῶν ἡμερῶν εἰς τὴν παραλίαν τῆς Σπι- ναλόγας, καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ ὀθωμανοὶ ἐξήρηντο καὶ ἐλεηλάτου τὰ περίξ χωρία, ἐπληρώσασα σήμε- ρον εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα μετὰ τοῦ σώματος μου, οἱ ἐχθροὶ εἰ- χον ἐξέλθει εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ φρουρίου νησίδιον, καὶ ὡς μᾶς εἶδον συσσωρεύθησαν εἰς τὴν παραλίαν καὶ ἐντρομοὶ ἐ- ζήτησαν τὰς λέμβους διὰ νὰ ἐπιβιβασθῶσιν, οἱ στρατιῶται ἤρ- χισαν τότε νὰ τοὺς πυροβολοῦν καὶ τοὺς ἐπροξένησαν μεγα- λην ζημίαν κατὰ τὸν πλοῦν των, ἰδίως δὲ κατὰ τὴν ἐπιβί- βασίν των. Τὸ φρούριον ἐκανονισβόλει ἀκαταπαύστως δι' ὅλης τῆς νοτίου πλευρᾶς, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐπροξένησαν οὐδεμίαν ζη- μίαν, ἡ μάχη διήρρηκεν ὑπὲρ τὰς τέσσαρας ὥρας, οἱ ἡμέτε- ροι καὶ ἰδίως οἱ ἐβαλονταὶ Μιχαὴλ Τελλίος, καὶ Σταύρος Τρε- μοῦλης ἐπολέμησαν ἀνδρείως, εἰς ἐπληρώθη ἐκ τῶν ἡμετέρων, πλειστοὶ δὲ ἐκ τῶν ἐχθρῶν καὶ μεταξὺ αὐτῶν εἰς ἐπίσημος ὀθωμανὸς ἐκ τῆς οἰκογενείας Ἀλησιτάμπαλη.

Φουρνὲ 31 Μαρτίου 1868.

Πρόθυμος εἰς τὰς διαταγὰς σας

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἀπὸ Βραχάσιον τῆ 5 Ἀπριλίου 1868.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ ἀρχηγείου τῶν ἐξ ἀνατολικωτέρων ἐπαρχιῶν.

Ὁ Γραμματεὺς

(Τ. Σ.) Δρ. Σφακιανᾶκης.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ 15 Ἀπριλίου 1868.

Πρὸς . . .

Κατὰ τὸ ὁματῆμερον τοῦτο οὐδὲν σπουδαῖον πολεμικὸν συνέβη εἰς τὸ τμήμα μας· οἱ ὀθωμανοὶ ὀχυροῦνται ἀμυντικῶς εἰς τὰ περίξ τῆς πόλεως μας με πύργους· αἱ σχέσεις τῶν ἐπαρ- χιῶν εἶναι ἐντελῶς διακεκομμένοι. Ἀψιμαχίαι λαμβάνουν χώραν συνεχῶς μεταξὺ χριστιανῶν καὶ ὀθωμανῶν, εἰς δὲ τὴν γείτονα ἐπαρχίαν Ἀποκοροῦθου ἐξακολούθουν συνεχεῖς μάχαι, λίαν ἐπιτυχεῖς διὰ χριστιανικῶ ὄπλα, ὦν τὰς ἐκθέσεις λαμ- βάνετε κατ' εὐθείαν ἢ ἐπανάστασις ἐν ἐνὶ λόγῳ εἶναι πάν- τοτε ἀκαμαία καὶ εἰς ἀνηρᾶν κατάστασιν.

Ἐν τῇ πόλει μας ἡ ἀπελπισία καὶ στενοχωρία τῶν ὀθω- μανῶν ἐκορυφώθη· οὗτοι καταβοῦν κατὰ τῆς ἰδίας των ἀρ- χῆς καθ' ἑκάστην, ἐν τῇ ἀπονοίᾳ των δὲ καταφεύγουσιν εἰς κλο- πὰς, ἀτιμώσεις, ὕβρεις καὶ ἀπειλάς, ἀποτελέσματα τῆς βαρ- βάρου καὶ κακῆς αὐτῶν διαθέσεως· ἕως ποτε ἀραγε θὰ ἔχω- μεν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας τοιαῦτα ἄθλια θεάματα; ἀφοῦ ἡ διπλωματία ἀμβλυώθει, ὑμεῖς τάχα οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες δὲν διανοεῖσθε διὰ χριστιανικῶ ὄπλα, ὦν τὰς ἐκθέσεις λαμ- βάνετε κατ' εὐθείαν ἢ ἐπανάστασις ἐν ἐνὶ λόγῳ εἶναι πάν- τοτε ἀκαμαία καὶ εἰς ἀνηρᾶν κατάστασιν.

Ἐν τῇ πόλει μας ἡ ἀπελπισία καὶ στενοχωρία τῶν ὀθω- μανῶν ἐκορυφώθη· οὗτοι καταβοῦν κατὰ τῆς ἰδίας των ἀρ- χῆς καθ' ἑκάστην, ἐν τῇ ἀπονοίᾳ των δὲ καταφεύγουσιν εἰς κλο- πὰς, ἀτιμώσεις, ὕβρεις καὶ ἀπειλάς, ἀποτελέσματα τῆς βαρ- βάρου καὶ κακῆς αὐτῶν διαθέσεως· ἕως ποτε ἀραγε θὰ ἔχω- μεν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας τοιαῦτα ἄθλια θεάματα; ἀφοῦ ἡ διπλωματία ἀμβλυώθει, ὑμεῖς τάχα οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες δὲν διανοεῖσθε διὰ χριστιανικῶ ὄπλα, ὦν τὰς ἐκθέσεις λαμ- βάνετε κατ' εὐθείαν ἢ ἐπανάστασις ἐν ἐνὶ λόγῳ εἶναι πάν- τοτε ἀκαμαία καὶ εἰς ἀνηρᾶν κατάστασιν.

Ἐν τῇ πόλει μας ἡ ἀπελπισία καὶ στενοχωρία τῶν ὀθω- μανῶν ἐκορυφώθη· οὗτοι καταβοῦν κατὰ τῆς ἰδίας των ἀρ- χῆς καθ' ἑκάστην, ἐν τῇ ἀπονοίᾳ των δὲ καταφεύγουσιν εἰς κλο- πὰς, ἀτιμώσεις, ὕβρεις καὶ ἀπειλάς, ἀποτελέσματα τῆς βαρ- βάρου καὶ κακῆς αὐτῶν διαθέσεως· ἕως ποτε ἀραγε θὰ ἔχω- μεν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας τοιαῦτα ἄθλια θεάματα; ἀφοῦ ἡ διπλωματία ἀμβλυώθει, ὑμεῖς τάχα οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες δὲν διανοεῖσθε διὰ χριστιανικῶ ὄπλα, ὦν τὰς ἐκθέσεις λαμ- βάνετε κατ' εὐθείαν ἢ ἐπανάστασις ἐν ἐνὶ λόγῳ εἶναι πάν- τοτε ἀκαμαία καὶ εἰς ἀνηρᾶν κατάστασιν.

Σᾶς ἀσπάζομαι

Ὁ σὸς

κλήματων, υπόκειται κατά τὸ πλεῖστον καὶ εἰς χαλάρωσιν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν, διότι πλείστοι ὅσοι ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας, εἴτε ὡς ἐνορκοὶ τακτικοί, εἴτε ὡς ἀναπληρωτικοί, ὅπερ σχεδὸν συμβαίνει, εἴτε καὶ ὡς ἀκροαταὶ ἀφήνουν τὰ ἔργα τῶν συνεχιῶν, οἱ μὲν ἐκ καθήκοντος, οἱ δὲ ἐκ περιεργείας, καὶ γίνονται οὕτω πρόξενοι τῆς βλάβης τῶν συμφερόντων τῶν, καὶ ἐπομένως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τοῦ τόπου. Διὸ δίκαιον ἤθελε πράξει ὁ παρ' Ἐφέταις Ἀθηναίων κ. Εἰσαγγελεὺς νὰ ὀρίσῃ ὀλίγας δίκας διὰ τὴν σύνοδον ταύτην, καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, ὅτι ἡ Ἐρμούπολις ὑποφέρει πολὺ ἐκ τῆς συγκροτήσεως Κακουροδικείου, ὅπερ ἀναντιρρήτως ἀποβαίνει λιανέπιπλαθὲς εἰς αὐτήν.

Εὐρισκόμεθα σχεδὸν ἐντὸς τοῦ θέρους καὶ ἡ δημοσία ὑγεία πρέπει νὰ ᾖαι τὸ πρῶτιστον μέλημα καὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων δυστυχῶς ὁμοῦ παρ' ἡμῖν δὲν ἐπικρατεῖ τοῦτο εἰμὴ ὅποταν ἴδωμεν πρὸ τῶν πυλῶν μας τὸν νόσον, τὴν ἐπιδημίαν καὶ μετ' αὐτῆς τὸν θάνατον. Λέγομεν ταῦτα μετὰ λύπης, διότι ἡ ἀδιαφορία καὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων εἶναι τόσον μεγάλη, ὅσον αἰσχύνεται τις καὶ νὰ τὴν ἀναφέρῃ. Θέλομεν ὅλοι δυστυχῶς νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ ὑπὲρ τῆς καθαρότητος μας καθήκον διὰ τῆς βουκέντρας, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐγώμεν στολισμούς τινες ἐν τῷ οἴκῳ καὶ πολὺ τιμα ἐπιπλα καὶ ἐπειτα ἡ δημοσία ὑγεία ἄς ἔχῃ ὅπως ἔχει νομίζομεν ὅτι ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτᾶται αὕτη ἐνῶ ἀκαθάρσια καὶ ἀναθυμιάσεις θανατηφόροι βρῖθουσι πανταχόθεν τῆς πόλεως μας: πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῶν ἰσχυρισμῶν μας ἄς τὸ παρατηρήσῃ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν τὴν πρῶτην τῆς ἐξεργασίας του. Ἐξερχόμενος τῆς οἰκίας του καὶ περυσόμενος πρὸς τὸ νησίδιον διὰ ν' ἀναπνεύσῃ τὴν αἶραν τῆς θαλάσσης ἀπαντᾷ κατὰ πρῶτον τοὺς ἀποπάτους, ὅπου ἀνάγκη νὰ φράξῃ τὴν ῥίνα του. Ἐὰν δὲ ὀδεύσῃ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀγαθοπωλείου καὶ τοῦ Κρεωπωλείου ἐκεῖ χειρότερον ὑποφέρει. Ἐὰν πάλιν διὰ ν' ἀνασάνῃ ὀλίγον τι ἀνετώτερον, πορευθῇ πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς Ποσειδωνίας καὶ φθάσῃ πέραν τοῦ νέου ναυπηγείου ἐκεῖ δυστυχῶς εὐρίσκει ἴδον βρῖθουσαν πάσης ἀκαθαρσίας ἔνεκα τῶν κοιμωμένων περιττωμάτων τῶν παρακεκλιμένων βυρσοδεψίων, εἰς τρόπον ὅστε κινδυνεύει τις ἐπὶ στιγμήν νὰ πνιγῇ ὑπὸ ἀσφίξιως. Καὶ λοιπὸν πρὸς τὸ ἐξοδεύθησαν τόσαι χιλιάδες δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς μεθ' ἡσθεῖς οδοῦ ταύτης: Πρὸς τί δαπανώμεν εἰς τὸν ὠραϊσμὸν τῆς πόλεως ταύτης, ὅταν ἡμεῖς αὐτοὶ ἔλαςι βρῦομεν; Πρὸς τί αἰ ἐξοικεῖται οἰκίαι, ὅταν ἐργόμενοι τις ἐκεῖθεν τὸ θερὸν ἀπαντᾷ κατὰ πρῶτον τὰ δηλητηριώδη μιάσματα τῶν λιμναζόντων περιττωμάτων καὶ τῶν ὑδάτων; Πρὸς τί τέλος τὰ λιθοστρώματα τῆς Πλατείας καὶ τόσαι ἄλλαι δαπάναι, ὅταν δὲν διδίδεται ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὸ σύνολον τῆς δημοσίας ὑγείας; Περὶ τούτων καὶ μόνον ποιούμεθα σήμερον λόγον, διότι εἶναι ἀνάγκη καὶ κατὰ πάσαν στιγμήν τὰ ἔχομεν δυστυχῶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας: τί δὲ νὰ εἴπωμεν καὶ διὰ τὴν κατὰ τὰς ἄλλας συνοικίας τῆς πόλεως ἐλευσινήν καὶ ἀξιοδακρυτὸν καθαρῶτητα; Εὐτυχῶς ὅτι δὲν γρομεν ἐπιδημίας, καὶ τὸ κλίμα τῆν νῆσου κατὰ μέγα μέρος εἶναι ὑγιεινόν, ἄλλως ἠθέλαμεν ἀποθνήσκει κατὰ δεκάδας ἐκάστην ἡμέραν, ἐκ μόνης βεβαίας τῆς βαθυμίας καὶ τῆς ἀπρονοησίας περι τὴν καθαρῶτητα. Ἐν τούτοις πρὶν ἢ μάς συμβῆ κανὲν ἀπευκαίτον καλὸν εἶναι νὰ ληρθῇ ἡ δέουσα πρόνοια καὶ ἐπιστήση ὑποδαίως τὴν προσοχὴν τῆς ἡ Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἰδίως ἐπὶ τῶν ὀχετῶν τῆς πόλεως, τῶν δημοσίων ἀποπάτων, τοῦ Ἀγαθοπωλείου, Ἰχθυοπωλείου, καὶ τοῦ Κρεωπωλείου καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης οδοῦ τῆς Ποσειδωνίας, ἐνθα ἡ συγκέντρωσις τοῦ λαοῦ καὶ ἡ διάβασις πάσης τάξεως πολιτῶν εἶναι πολυπληθεστερά. Ἄλλως ἀδιαφοροῦντες θὰ δεϊξώμεν, ὅτι εἰμῶντα ἄξιοι τῆς τύχης μας, καὶ τῆς δικαίας περιφρονήσεως τῶν κατ' ἐκάστην διερχομένων ζένων. Ἄς ἴδωμεν δὲ κατὰ πόσον οἱ λόγοι μας θέλουσι εἰσακουσθῆν διὰ τὸ τούτους πάντας μεγάλως ἐνδιαφέρον ἀντικείμενον τοῦτο, ἢ ἂν θ' ἀποθῶσιν οἱ λόγοι μας οὕτοι, φωνῇ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως τὸ φρονώμεν.

Ὁ φιλογενὴς ἡμῶν συμπολίτης κ. Α. Μπαμπαγιώτης, ἐξακολουθεῖ ἰδίως δαπάναις τὴν οἰκοδομήν τοῦ ὠραίου καὶ εὐρυχώρου Ὀρφανοτροφείου τῶν θηλέων, ὅπερ μετὰ τρεῖς μῆνας περατοῦται. Τὸ κατὰστῆμα τοῦτο θὰ διατηρεῖται δαπάνη τοῦ κτίτορος, ὅστις δι' αὐτοῦ θὰ εὐεργετήσῃ σπουδαίως τὸν ἡμέτερον δῆμον. Εὐχόμεθα ὅπως τὸ ἀξιωματικόν τοῦτο παράδειγμα τοῦ κ. Μπαμπαγιώτου ἐν τόσους ἄλλοις μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι ἔχοντες τὰ πρὸς τοῦτο μέσα.

Τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ ναυπηγηθὲν θαρρακτὸν ἀτμόπλοιον «Γεώργιος» ἐξέπλευσεν ἐκεῖθεν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Κ. Σίμος ἀπέλυσε κατ' αὐτὰς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑποαποθηκάρχου τῆς ἐνταῦθα Διαμετακομισῶς Κ. Ἰω. Ρενιέρην, ἀνδρα πολλὰς παρασόντα ἐν τῇ νεότητι του εἰς τὴν ἐκπαιδῶν ὑπηρεσίας, εὐσυνείδητον καὶ τιμωτάτον περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του. Εἰς τὴν θέσιν δὲ τούτου διώρισε τὴν συστάσει τοῦ Κ. Α. Χρησταίδου, τὸν περιβόητον τραγικωφομικὸν μας Μαυροῦν. Δὲν ἀρούμεθα τὸ δικαίωμα τοῦ διωρίζεσθαι καὶ παύειν τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, εἴτε χάριν τῆς φιλίας τοῦ Κ. Χρησταίδου, εἴτε χάριν συστάσεων ἄλλων συναδέλφων του ἐν μόνον διαφιλονεικώμεν, αὐτῷ, ὅτι ὑπαλλήλους τιμίους ὡς τὸν ἀξιόσεβαστον γέροντα Ἰωάννην Ρενιέρην δὲν πρέπει νὰ τοὺς ρίπτῃ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν εἰς τοὺς δρόμους, ἀφοῦ καὶ ἐπισταμένως καὶ λίαν προθύμως καὶ τιμωτάτα ἐκπλήρουν τὰ καθήκοντά των. Πολλῶν δὲ μᾶλλον ὁ Κ. Σίμος ὡς ἀνθρωπὸς πολλῆς κριτικῆς ἔπρεπε ν' ἀνθυμιθῆ τὸ ἀλάχιον τὸ ἐπώνυμον Ρενιέρης, καὶ χάριν αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ πολλὰς παρασόντος εἰς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίας συγγενούς τοῦ γέροντος Ρενιέρη Κ. Μάρκου Ρενιέρη, ἔπρεπε χάριν τούλαχιστον ἀεροφρονῆσαι νὰ μὴ τὸν ρίψῃ εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀλλὰ νὰ ἐξετάσῃ προηγουμένως καὶ τότε νὰ πράξῃ, ὅ,τι αἰ συστάσεις τοῦ μὲν ἢ τοῦ δὲ τὸν ἐπίβουρον παρὰ τὸ ὄρθον καὶ τὸ δίκαιον νὰ

πράξῃ. Ἄλλως τε τὸν πρῶτον συναδέλφον τῶν ἐφημεριογράφων Μαυροῦν κάλλιστα ἴδοντο νὰ τὸν τοποθετήσῃ εἰς ἄλλην τινα θέσιν χωρὶς νὰ ἀδικῶν τὸν ἀρχαῖον ἀγωνιστὴν, τὸν γέροντα Ρενιέρην. Ἐν τούτοις ὁ Μαυροῦς εἰ καὶ διωρισθεὶς εἰς τὴν θέσιν ταύτην δὲν ἀνάλαβε τὰ καθήκοντά του εἰσέτι, ἀρνομένου τοῦ Κ. ἐπιστάτου τοῦ Τελωνείου νὰ τὸν παραδεχθῇ εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπηρεσίαν.

Εἶναι φανερὰν πεπωμένον νὰ ἐκτραφῶμεν οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐφημεριογράφοντες τὴν οἰκτρὰν τῆς πολιτείας ἡμῶν κατὰστασιν. Δὲν ἀκούω ὅσα συμβαίνουσιν ἐκ τῆς κεντρικῆς καρχεζίας καὶ τῆς πολιτικῆς διαπάλης τῶν σπουδαγῶν μας εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν, ἀλλ' ἔχομεν συνεχῶς καὶ ἰδιαιτέρως διακλαδῶσαις κακῶν, ἅτινα κάλλιστα ἴδοντο νὰ προληφθῶσιν ἐὰν μικρὰ μόνον εἰδίδετο προσοχὴ ἐκ μέρους τῶν ἀναδεχθέντων μίαν μεγάλην εὐθύνην, τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πολίτου. Παρ' ἡμῖν ὁμοῦ δυστυχῶς συμβαίνουν ἀπὸ καιρῶν εἰς καιρῶν κλοπαὶ, φόνοι, βιασμοὶ καὶ τὰ τούτοις παράμοια καὶ οὐδεὶς δυστυχῶς συνελήφθη ἵνα τιμωρηθῇ. ἴσως φανώμεν ὑπὸ τινων ὑπερβολικῶν ἀλλὰ δὲν εἶναι ποσῶς ἐλαχίστη ὑπερβολή. Πρὸ δύο μηνῶν φόνος καὶ βιασμοὶ ἐν τινι πλοίῳ συνέβησαν καὶ οἱ ἐνοχοὶ δὲν ἀνεκαλύφθησαν προχθὲς πάλιν ἄλλος φόνος εἰς θέσιν Λιβαδέια τῆς πόλεως, περὶ τὸν ζήροκαμπον διεπράχθη κατὰ τινος δυστυχῶς κηπουροῦ καὶ ὁ ἐνοχος, ἀπέδρα. ἄλλος ἐντὸς οἰνοπολείου ἐφρονέθη καὶ ὁ ἐνοχος δὲν εὐρέθη: καὶ προχθὲς δὲ διὰ ῥήξεως διεπράχθησαν δύο σπουδαῖαι κλοπαὶ κατὰ τὴν συνοικίαν τοῦ γεμαροῦ εἰς τὰ Παντοπωλεία τῶν οἰκογενειαρχῶν Ἀλεβιῶν καὶ Μαρχαρακῆ καὶ οὕτε τὰ ἐλάχιστα ἔργα τῶν κλοπῶν ἀνεφάνησαν ὡς ἐπεισοδίων δὲ ὅλων αὐτῶν καιῶς ἐπισημασθεὶς ἐπὶ τῆς καὶ ἀπὸ τῆς τζέπης τοῦ συμπολίτου μας Κοτζιβάκη ἀρπαγῇ τοῦ χρυσοῦ του ὠρολογίου, κατ' ἢν ὠραν μετέβαιναν οὗτος εἰς τὴν οἰκίαν του. Εἶναι ἐρωτώμεν, πρὸς Θεοῦ, κατὰστάσει ἀστυνομικῆς πρόνοις καὶ διοικητικῆς μεριμνῆς τὰ συνεχῶς καὶ παρὰ πάσαν ἐλπίδα συμβαίνοντα ταῦτα ἐγκλήματα ἐν τῇ πόλει ἡμῶν; Πρὸς τί λοιπὸν νὰ φρολογηται ὁ πολίτης, ὅταν τοιαῦτα ἐγκλήματα διαπράττονται καὶ οἱ ἐνοχοὶ γίνονται ἀφανεῖς; Αἰδῶς, αἰδῶς ἐπιτετραμμένοι τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν μὴ ἀφήνετε διὰ τῆς ὀλιγωρίας ὑμῶν νὰ δυσφημηθῆ τὸσούτον οἰκτῶς ὁ φιλήσυχος καὶ μᾶλλον εὐδιοικητος αὐτὸς τόπος. Θέλησις καὶ μὴν ἡ καλὴ θέλησις δύναται νὰ κάμῃ τοὺς αἰσχίτους αὐτοὺς λωποδῆτας καὶ φραυλοβίους νὰ πάρωσι τῶν ὀμματιῶν των καὶ νὰ ὑπάγουν ἐκεῖ ὅπου αἰ κοινωνία ὀμοιάζουσι τὰ δάση. Ἡ Σύρος εἶναι κλωβὸν τὸ ὅποῖον οἱ κακοὶ δὲν δύνανται νὰ τὸ διασπῶσιν καὶ ἂν τὸ θελήσουν, ἀρκεῖ μόνον ἡ ἰκανότης καὶ ἡ καλὴ θέλησις.

Ὁ «Αἰὼν» ἀναφέρει εἰς τὸ χθεσινόν του φύλλον, ὅτι αὐδὲν ἐγγράφον τῆς προγεγεστέρας Κυβερνήσεως περὶ τοῦ Κρητικῶν ζητήματος, ἐδημοσίωθη, ἧτις ἀπήτησε νὰ δημοσιευθῇ. Ἐχομεν πλείοτερον ὀφθαλμὸν εἰς τὴν μνήμην τοῦ κοινοῦ, τὸ ὅποῖον πολλάκις ἀνέγνω ἐγγράφον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ π. ε. περὶ τῶν Κρητικῶν πραγμάτων, καὶ ἀπειράκις ἐγένετο λόγος περὶ αὐτῶν ἐν τῷ τύπῳ. Περιττὸν δὲ νὰ προσθέσωμεν, ὅτι καὶ ἡ εἰρημνὴ ἐφημερίσ, καὶ ἄλλαι, εἰς τὴν σήμερινῶν ἀντιπολιτευσῶν ἀντίκουσαι τότε, δὲν ἐλειψαν νὰ μνημοσεύωσι διακοινωνίασων τινων τοῦ πρῶτον ὑπουργοῦ Κ. Τρικοῦπῃ διὰ τρόπον, ἥκιστα εἰλικρινούς καὶ ἀπῆλαμμένον φθόνου. Δικαίως ἄρα τὸ κοινὸν ἄξιον νὰ γνωρίσῃ τὴν διαγωγὴν καὶ τῆς ἐνεστῶσης Κυβερνήσεως ἐκ τῶν πράξεων αὐτῆς περὶ ὧν θέλει δῶσει ἰδέαν τινὰ ἡ διαμειρηθισμένη ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀλληλογραφία, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ φέρῃ εἰς τὴν δημοσιότητα ἢ Κυβερνήσις, εἰ μὴ τι ὑπάρχει τὸ κωλύον, καὶ ἀνίσως δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ καταλογιζώμεντα εἰς βάρους τῆς ὅσα δικαίως ὑπονόουσι κατ' αὐτῆς οἱ πολῖται, τεκμαίρομενοι ἐκ πολλῶν γενομένων. (Παλιγγενεσία.)

Ἡ κ. Ν. Θεογόρη διωρίσθη πρῶτη κυρία τῆς τιμῆς (dame-metresse). Ἡ ἐκλογὴ αὕτη τῆς Α. Μ. εἶναι ἐπιτυχῆ στάτη, καθότι ἡ κ. Θεογόρη ἀπολαύει μεγάλην ὑπολήψεις παρ' ὅλαις ταῖς οἰκογενειαῖς τῆς πρωτευούσης. (Αὐγὴ.)

Δὲν ἤξευρομεν πόθεν τινὲς ἐφημεριδῆς ἀρυσθεῖσαι διέδωκαν ὅτι ἡ ἐνεστῶσα κυβερνήσις ἀποποιεῖται τὴν πληρωμὴν τῆς δευτέρας δόσεως διὰ τὸ ἐν Τεργέστη ναυπηγούμενον δεύτερον θαρρακτὸν πλοῖον. Ἡμεῖς διαβεβαιώμεν αὐτάς ὅτι τὸ τοιοῦτον πόρρω ἀπέχει τῆς ἀληθείας. (Πρωϊνὸς Κηρυξ.)

Μανθάνομεν ὅτι ἡ Κυρία Ἰουλία Καραντινοῦ ἔδωκε νέον δαίτημα φιλοπατρίας, ἀποστείλασα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν προσφύγων Κρητῶν ἐπιτροπὴν ἐν Ἀθήναις φραγ. 1500, καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐπέμψεν εὐχαριστήριον πρὸς τὴν ῥηθείσαν Κυρίαν. Κρίνομεν ὅθεν καθήκον νὰ ἐπαινώσωμεν καὶ ἡμεῖς δημοσίας τὴν φιλογενῆ Κυρίαν, ἧτις οὐδεμίαν εὐκαιρίαν παραλείπει νὰ ἐκδηλοῖ τὰ εὐγενῆ καὶ φιλήθραπα αὐτῆς αἰσθήματα. (Ἐθνεγερσία Κερκυρας.)

Ἀπέπη εἰς τὰς αἰωνίου μνάς ὁ Μητροπολίτης τῆς ἐπαρχίας Πάφου (τῆς Κύπρου) ὁ γρηαῖος καὶ σεβ. Αωυθέντιος.

Ἐπὶ εἰσοσιν ἤδη ἡμέρας οὐδεμίαν ληστοπραξίαν ἠκούσθη, οἱ δὲ λησταὶ κατεπετοίθησαν ἐκ τῶν μέτρων, ἅτινα ὁ ἀρχηγὸς κύριος Σκαλτσᾶς ἔλαβε καὶ ἤρχισαν νὰ σκεπτόνται περὶ τῆς σωτηρίας των. Λέγεται ὅτι ὁ τουρκὸς Δερβενάγας τοῖς ἐπρότεινε ν' ἀποσυρθῶσιν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Τουρκίας καὶ ἡσυχάσωσιν, ἀλλ' οὗτοι διατάζουσι φοβούμενοι ἀπάτην τινα, ἐκ τῶν οὐχὶ ἀσυνήθων παρὰ τοῖς Τούρκοις.

Ἐν τούτοις μία συμμορία ἐκ δέκα τεσσάρων Τουρκαλθανῶν καὶ Ἀρβαντοβλάχων, διαιτωμένη πρὶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἄλμουρου, ἀνεχώρησε πρὸ τινων ἡμερῶν ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τρικκαλῶν, ἵνα ληστεύει συνοδείαν τινα χρημάτων ἐξ Ἰωαννίνων ἀπερχομένη εἰς Λάοισσαν, ἀλλὰ προδοθεῖσα ἐκυκλώθη ὑπὸ πολυαριθμῶν Τούρκων καὶ κατεστράφη ὀλόκληρος σχεδὸν, δέκα φρονεθέντων καὶ πληγωθέντων.

(Φωνῇ τοῦ Ααού.)

Κατὰ τὸν «Τύπον» αἰ περὶ πολέμου φημι, ἐγερθεῖ-

σαι συνεπεία τῆς ἀρνήσεως τῆς Πρωσίας περὶ τὴν ἐπέλευσιν τοῦ Ἰ ἀδρῶν τῆς συνθήκης τῆς Πράγας καὶ τῆς διαγωγῆς τῆς Πρωσίας, τοσοῦτον κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας κηζήθησαν, ὥστε ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ παρατηρήσῃ τις σημείον σπουδαίων περιπλοκῶν ἐν μέλλοντι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἤπτον προσεχέι.

Τὸ «Διεθνὲς Δελτίον» ἀναφέρει ὅτι εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς κύκλους τῶν Παρισίων οὐδεὶς ἕτερος λόγος γίνεται ἢ περὶ ἀγορᾶς ἵππων, περὶ προμηθειῶν διαφόρων ἄλλων στρατικῶν ἀντικειμένων. Οὐ μόνον οὐδόλωσ ἀμφιβάλλουσι περὶ τοῦ πολέμου ἀλλὰ καὶ ὀρίζουσι μάλιστα καὶ τὴν λῆξιν αὐτοῦ εἰς δύο μῆνας.

Μετῆνέθη ἐξ ἰνδιῶν εἰς Ἀγγλίαν ὠραϊότατον γουσοῦν νόμισμα ἀνακαλυφθὲν ἐν Βουχαρά, ἔχον διάμετρον δύο καὶ ἡμίσειας δακτύλων, καὶ βάρος 41 γραμῶν (1 γραμμά= 1 λ. 1 σελ.) Τὸ νόμισμα τοῦτο φέρει ἀφ' ἐνός μὲν κεφαλῆν μὲ περικεφαλαίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἵππεις μετὰ τινος ἐπιγραφῆς. Εἶναι ἀθθεντικώτατον, καὶ ὑπερέχει ἀπάντων τῶν γνωστῶν ἐλληνικῶν νομισμάτων. Πρὸς τὸν κάτοχον αὐτοῦ προσεφέρεθησαν 47,500 φρ. ἀλλὰ δὲν συγκατένευσε νὰ τὸ ἐκποιήσῃ.

Ἐν ταῖς ἐφημερίδι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ταῖς σήμερον ἀρχηθεῖσαι, περιέχονται καὶ εἰδήσεις ἐξ Εὐρώπης εἰρηνικώταται. Ὁ Μηνήτωρ βεβαῖοι, ὅτι καὶ ἀμοιβαῖαι σχέσεις τῶν Δυνάμεων εἰσὶν εἰρηναίαι καὶ ἐγκάρδιαι καθ' ὀλοκληρίαν.» Τῇ 2 (14) Ἀπριλίου ὁ ὑπουργὸς κ. Ρουέρ ἐξεφώνησεν ἐν Rambouillet λόγον, δι' οὔ ἀνῆρσε πάσας τὰς πλεμικὰς φήμας, δηλώσας ὅτι ἡ εἰρήνη οὐδόλωσ θέλει διαπραχθῇ. Ἡ Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων, συνήθως βασιμῶς ἔχουσα πληροφορίας περὶ τῶν διεθνῶν πραγμάτων καὶ σοδαρώς κρίνουσα, τὴς αὐτῆς εἰρηναῖας διαβεβαιώσεως ἐπαναλαμβάνει. Ἐπὶ τέλους ἡ Ἐφημερίς τῆς Πετροπολέως θεωρεῖ ὡς λίαν δυνατὴν τὴν ἀπόφασιν τῶν δυνάμεων περὶ ἀμοιβαίου κοινοῦ ἀφοπλισμοῦ. Μετὰ γὰρ ἀποδεχόμεθα τὰς εἰρηναῖας διαβεβαιώσεως, διότι, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, ἡ Ἑλλάς δὲν νομίζομεν, ὅτι συμφέρει ἔν τῆς διαταράξεως τῆς εἰρήνης, πρὶν ἡ συμπλήρωσὴ τῆν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν πανοπλίαν αὐτῆς. Ἄλλως τε τὸ Κορητικὸν ζήτημα ὑπισχεταί ἐν τῇ εἰρήνῃ μᾶλλον ἢ ἐν πολέμῳ εὐρωπαϊκῶ τὴν ἑλληνοπόθητον λύσιν του. (Αἰὼν.)

Πρὸς τὴν ἐνταῦθα ὑπὲρ τῶν προσφύγων Κρητῶν Κεντρικῆν Ἐπιτροπὴν, τὴν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Χ. Χατζῆ Πιτροῦ προεδρευομένην, ὁ ἐνταῦθα διατρέβων ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Ταγαρόζ Κ. Π. Μ. Γιουδῆς ἐνεχείρισε δραχμάς 760, τὸ ἰσότημον ἀργυρῶν ρουβλίων 200, ἅτινα ἀπέστειλε, λόγῳ συνδρομῆς, ὁ ἐν Ταγαρόζ Ἑλληγ Κ. Παναγιώτης Τσολίνας. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ εἰρημένου ὀμογενούς εἶναι ἀνωτέρα παντός ἐπαίνου.

Κατ' εἰδήσιν τινα ἐξ Ἀβυσσηνίας, ἀπὸ τῆς 6 Ἀπριλίου (7), δημοσιουμένη παρὰ τοῦ Ἐθνοῦ Ταχυδρόμου τοῦ Λονδίνου, ἀναγγέλλεται ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἀγγλικῶν στρατοῦ κ. Ροβέρτος Ναπιέρὸς τῇ 21 Μαρτίου (7) εἶχε καταλαβεῖ τὴν Λάπτην, καὶ ἤλπιζεν ἵνα φθάσει ἐνώπιον τῶν Μαγδάλων τῇ 2 Ἀπριλίου, προπαρασκευάζετο δὲ ὅπως δι' ὄλον τῶν μέσων ποιῆσῃ ἐσθρον κατὰ τοῦ φρουρίου ἐκεῖνου. Ὁ δὲ ἀυτοκράτωρ Θεόδωρος, μετὰ τῶν δεσμωτῶν, 26 τηλεβυλων καὶ 5,000 τυφεκοφόρων, εὐρίσκατο εἰς Μάγδαλα, ἐτοιμοῦ ὅπως ἀντικρούσῃ τὴν ἐσθρον.

Ἡ αὐτοκράτειρα τῶν Γάλλων, ἀνηφέρει ἰσχυρὰ εἰς ἐφημερίς, ἀπέστειλε δῶρον εἰς τὸν πάπαν τέσσαρα τηλεβόλα, ἕκατὸν βαρέλια πυριτοκόνοως, ἐξήκοντα βαρέλια φουεργίων καὶ ἄλλα τινα πολεμοφόδια.

Ἐτελευταῖαι ἐξ Ἀβυσσηνίας εἰδήσεις ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ ἀρχιστράτηγος Ναπιέρ διεβεβαίωσε ὅτι θέλει καθεῖξαι κατ' αὐτὰς τὸ φρούριον Μάγδαλα, τὸ ὅποῖον ἐγκαταλείπει ὁ αὐτοκράτωρ Θεόδωρος ὅπως προχωρήσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀβυσσηνίας μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν σώματος τῶν λοχηφόρων. Ἡ ἐγκατάλειψις αὕτη τοῦ ἐν λόγῳ φρουρίου καὶ ἡ εἰς τὰ ἐνδότερα ἔγγρα παρασῆς τοῦ αὐτοκράτορος θεωρεῖται ὡς στρατηγικῶμα ἵνα συμπαρασύρῃ καὶ τοὺς Ἀγγλοὺς ἐκεῖσε καὶ τοιοῦτοτρόπως καταστήσῃ δυσχεροτέραν καὶ ἐκινδυνυδωστετέραν τὴν θέσιν αὐτῶν. Τὰ ἀγγλικά στρατεύματα ὑποφέρουσιν μεγάλως ἐκ τοῦ τρομεροῦ καύσωνος καὶ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ὕδατος, ὡς ἐκ τοῦ ὀποιου μάλιστα πολλὰ ζῶα τῶν Ἀγγλων ἀπώλεσθησαν. Εἰς Μασσοβάν, ὅπου διαμένει ὁ ἀγγλικὸς στρατὸς ἐπικρατεῖ τυφοειδὴς πυρετός, καὶ ἐπιφέρει ὡς λέγουσι μεγάλην θρᾶσιν. Τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀφίγησαν εἰς Ἀλεξανδρείαν καὶ ἐπεβιβάθησαν εἰς Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοῖον ἕκατόν πενήκοντα Ἀγγλοὶ ἀσθενεῖς, οἵτινες ἀπεστάλησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Μελίτης, καθότι ἐνταῦθα δὲν ἐσχηματίσθη εἰσέτι τοιοῦτον. (Βυζαντίς.)

Κατ' ἀ γράφουσιν ἐκ Βαλικεσερίου αἰ ἐπὶ ὀδοθόνηντα περίπου ὄρας ἀδιακόπως καταπεσοῦσαι εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα βραχθαῖαι βροχαὶ ἐπῆνεγον πλείστας ζῆμιας εἰς τὰ χωρία καὶ τοὺς ἀγρούς: πενήκοντα δὲ ἀνθρωποὶ ἐπνήθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων, οἱ δὲ κάτοικοι εὐρίσκονται ἐν μεγίστῃ δυστυχίᾳ ἐνεκα τῶν ζῆμιων τὰς ὁποίας ὑπέστησαν. Ἡ ἀπὸ Βαλικεσερίου τέσσαρας ὄρας ἀπέχουσα λίμνη Καρα δερὲ πλημμυρῆσασα ἀφῆκε πλείστους ἰχθύας ἐπὶ τῆς πεδιάδος.

Οἱ ἐν Τούρω Μαγουρέλι ὀμογενεῖς δὲν παύουσι πνευσφόνοντες ὑπὲρ τῶν Κρητῶν. Αἰ περὶ ἀγορᾶς ὀπλων Σασσεπὼ ἐγγραπαὶ ἐφθασαν τὰς διακοσίας, τὸ ὅλον ὄλον 20 χιλ. φραγ. ΣΟΥΕΖ, τῇ 24. — Μετὰ αιματηρὰν μάχην, τὰ Μάγδαλα ἠλώθησαν ἐξ ἐσθρου τῇ 24 Ἀπριλίου. Ὁ Θεόδωρος πυροτονήθη διὰ πιστολίου προτιμήσας νὰ μὴ παραδοθῇ: ἐφρονέθησαν δὲ 6,000 στρατιωτῶν τοῦ Θεοδοῦρου. Οἱ δεσμῶται ἀπληλευθρώθησαν.

Ὁ κατὰ τῆς Ἀβυσσηνίας πόλεμος ἔπερατῶθη. ΠΑΡΙΣΙΟΙ, τῇ 27 Ἀπριλίου.

Ἐν Μάγδαλα 14,000 Ἀβυσιανῶν κατέθεσαν τὰ ὀπλα. Οἱ Ἀγγλοὶ θέλουσιν ἀναχωρήσαι ἀμέσως. (ἀκολουθεῖ συνέχεια.)